

Montserrat Llover i Expósito, Les Planes d'Hostoles

1.N'e - ra de nitsi no en plo - vi - ai de nú - vols no se'n ve - ien, p(e)rò amb els llam-pecs qu(e) en
6 sé que da - vant meu hi a - na - vauna se - nyo - re - ta, sem - blava una mo - dis -

fe - ien sem - bla - va que plou - ria. 2.N'eraun ves - pre ben so - pat qu(e) al te - a - tre me n'a
te - ta amb tot el po - sat seu. 4.Amb un pa - quet so - ta el braç, lleu - ge - re - ta com van

na - va i, al mo - ment qu(e) en pas - sa - va per la pla - ça d'en Sa - garra, 3.Puix no
to - tes. Van començar a cau - re go - tes i a - llar gar un xi - quet el pas.

5. Com que en queia molta aigua,
a mi em feia molta pena
ja me'n (a) costot i li dic:
-Nena, miri que en cau molta d'aigua...!

8. Al passar per un carrer,
ella n'entra en una fonda
jo li'n dic: -Aquí s'està?
I ella em diu: -Perdó *monsieur*,
moi no comprends pas.

6. -I no puc permetre jo
que es mulli el bonic cos seu,
sota del paraigua meu
s'hi pot ficar-s'hi sens por.

9. Com que no la vaig entendre,
vaig pensar espera't aquí,
que no fos cas que et 'gués dit:
"s'esperés una miqueta".

7. -No me'n travessi el cor
amb aquestes mirades;
si em vol donar carbassa
digui-m'ho d'una vegada.

10. La nineta se m'ha fos
i el que queia era molta aigua
i tip d'aguantar el paraigua
vaig pensar: toca el dos!